

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. De ønsker, der har været fremsat om en hurtig afvikling af denne ekstraordinære lovgivning, kan jeg tiltræde.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje (skødeklausejendomme), m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2913); fremsættelsen findes i tidenden sp. 26).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Hækkerup: Jeg skal tillade mig på mit partis vegne at anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling, idet jeg iøvrigt henviser til de udførlige bemærkninger, hvormed den højtærede indenrigsminister har ledsaget lovforslaget.

Man kunne rejse det spørgsmål, om den foreslåede forlængelse af fristen er reelt velbegrunder, idet man kunne ræsonnere således, at de tidligere ejere, efter at så lang tid er gået, forlængst har indrettet sig på anden måde og derfor savner interesse i fristens forlængelse. Men jeg må forstå fremsættelsen af lovforslaget således, at de tidligere ejere eller i hvert fald en del af dem har til hensigt at gøre tilbagekøbsretten gældende, og derfor anser jeg lovforslaget for rimeligt og velbegrunder, så længe det ikke er muligt for myndighederne at sige, i hvilket omfang disse ejendomme skal anvendes til offentlige formål.

Jeg benytter iøvrigt lejligheden til at gøre den bemærkning, at jeg mener at vide, at man steder i pressen har kritiseret den udnyttelse af skødeklausejendomme, som den gældende lovs § 9 har bemyndiget indenrigsministeren til at iværksætte, men jeg går ud fra, at det, der måtte være af beretiget kritik heri, er imødekommet, og at man iøvrigt, forsåvidt angår de ejendomme, dette lovforslag omhandler, vil være opmærksom på, at denne udnyttelse bliver forvaltet effektivt, da det drejer sig ikke alene om landejendomme, men i visse tilfælde også om beboelsesejendomme. Med

disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til hurtigt fremme.

Ølgaard: Den forlængelse, som her foreslås, kan vi give vor tilslutning; den er der sikkert en god motivering for.

Der er visse forhold i forbindelse med denne lovgivnings afvikling, som jeg tror det kunne være gavnligt at tale om i et udvalg, hvor vi kunne få en redegørelse for, hvordan denne afvikling er foregået, og hvor langt man er kommet med den, og visse andre oplysninger i forbindelse hermed. De arealer, som endnu ikke er frigivet, og som militæret overvejer, om det måske kan overtage, er det i de fleste tilfælde jordsudvalget der driver og forvalter. Der er imidlertid en hel del bygninger på disse arealer, som man godt kan sige står og forfalder, og fra visse sider er det sagt, at man egentlig ikke rigtig kan hitte ud af, hvem der har ansvaret for bygningerne. Det er naturligvis beklageligt, hvis disse bygninger skal stå og forfalde og om nogle år være ødelagt, og det var som sagt rart at få oplyst, hvem det egentlig er der har ansvaret for dem. Umiddelbart må man vel sige, at selvom der ikke kan træffes bestemmelse om dem, bør man i hvert tilfælde gennemføre en nødtørftig vedligeholdelse, uanset om bygningerne skal bruges eller ej. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvem det er der står med ansvaret for disse bygninger, som her står ubenyttet hen. Visse steder har militæret truffet bestemmelse om overtagelse, og ved Karup har militæret overtaget visse arealer med barakker og det hele. Jeg har selv set nogle af disse barakker, og man har indtryk af, at de i grunden står hen uden vedligeholdelse. Det er formentlig militærets ansvar, men det ville være rart at få orden i disse sager i det hele taget. Men som sagt, der er altså nogle problemer omkring denne afvikling, som man fra alle partiers side har været enig om at gennemføre på denne måde, som det måske nok ville være godt, vi talte sammen om i et udvalg.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne give selve lovforslaget tilslutning, og som sagt, alle vil sikkert have interesse i gennem en kort udvalgsbehandling at få visse oplysninger om denne sags senere forløb.

Fibiger: Jeg havde håbet, man kunne være blevet fri for at forlænge denne lov, således at en afvikling kunne være foregået og man kunne have fået klarhed dels over, hvad militæret skulle have, dels over, hvad der skulle ske med arealerne i Hanstholm-